

Sygn. Akt I C 1518/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Anna Stańczyk

Protokolant Irmina Szawica

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W., na rzecz powoda T. S. kwotę 811,51zł.

(osiemset jedenaście złotych pięćdziesiąt jeden groszy) ;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. nie obciąża powoda kosztami procesu na rzecz strony pozwanej;

IV. brakującą opłata od pozwu oraz brakującym wynagrodzeniem za opinie obciąża Skarb Państwa.

I C 1518/12

UZASADNIENIE

T. S., pozewem z dnia 11 października 2012r., wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W., na jego rzecz kwoty 250.000 zł. tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 15.811,51 zł. z ustawowymi odsetkami od kwoty 250.000 zł. od dnia 30.06.2011r. Wniósł też o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 7.217,00 zł. oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Uzasadniając swoje żądania podał, iż w dniu 29.11.2005r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu w wyniku którego doznał złamania kciuka ręki prawej, urazu głowy oraz uszkodzenia kręgosłupa szyjnego. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę OC wykupioną w (...) S.A. W dniu 30.01. (...). powód zwrócił się do pozwanej o wypłatę zadośćuczynienia i odszkodowania. Strona pozwana uznała roszczenia powoda co do zasady i wypłaciła mu 10.000 zł. zadośćuczynienia i 30 zł. odszkodowania. W chwili wydawania przez (...) S.A. decyzji powód był początkowej fazie rozpoznania i leczenia co zostało odnotowane przez lekarza przeprowadzającego badanie w postępowaniu likwidacyjnym. Leczy się do dnia dzisiejszego, a rokowania co do jego zdrowia są niepewne. Pismem z dnia 26.05.2011r. ponownie wezwał pozwana wypłaty odszkodowania i zadośćuczynienia albowiem dopiero teraz był w stanie ocenić charakter powstałych u niego uszkodzeń ciała i określić ostatecznie wysokość swoich roszczeń. Pozwana odmówiła wypłaty dalszych świadczeń. Powód boryka się z dotkliwymi skutkami uszkodzenia kręgosłupa w odcinku szyjnym. Badania wykazały pourazowe wypukliny w odcinku szyjnym kręgosłupa, korzeniowy zespół bólowy szyjny oraz cerebrastenię pourazową.

Prawdopodobnie konieczna będzie operacja wypuklin. Powód odczuwa drętwienie kończyn górnych. Powód wymaga pomocy w czynnościach dnia codziennego, ma problemy ze snem. Uraz głowy może być w przyszłości powodem powstania padaczki. Dolegliwości uniemożliwiają powodowi jakąkolwiek aktywność zawodową czy rozwojową przez uczestnictwo w szkoleniach i warsztatach organizowanych przez Urząd Pracy. Kwoty 15.000 zł. powód domaga się za dojazdy na badania i zabiegi oraz za opiekę jaka sprawuje nad nim ojciec J. S. (1), oraz kwoty 811,51 zł. stanowiącej częściowy koszt zakupu leków.

W piśmie z dnia 08.05.2013r. powód podał, iż kwota 15.000 zł. żądanego odszkodowania, to koszty opieki i transportu powoda na zabiegi. Jest to wartość szacunkowa obliczona przez ojca powoda w oparciu o średni koszt zużycia paliwa w skali miesiąca oraz średnią stawkę obowiązującą na rynku pracy osób zajmujących się opieką nad chorymi. Kwota 811,51 zł. to wartość leków znajdujących się na załączonych do pozwu receptach oraz rachunkach.

Strona pozwana, w odpowiedzi na pozew (k. 162) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

W uzasadnieniu podała, iż bezsporne jest, iż w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 29.11.2005r., wskutek którego powód doznał obrażeń ciała. Jednak roszczenia powoda, objęte pozwem, uważa za nieuzasadnione.

Strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, na podstawie art. 442 ze znacznikiem 1 kc, bowiem pozew w sprawie został złożony 7 lat po zdarzeniu. Powód o przyznaniu zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł. i odszkodowania 30 zł. został poinformowany, przez pozwanego, pismem z dnia 20.03.2008r. zaś świadczenie zostało zrealizowane w formie przelewu na wskazane przez powoda konto w dniu 27.03.2008r. Jak wynika z notatki policyjnej z dnia 30.11.2005r. sprawca zdarzenia z dnia 29.11.2005r. został ukarany jedynie mandatem karnym, zaś sam powód odniósł obrażenia w postaci urazu kciuka prawej ręki. Powód nie żądał pomocy medycznej. Zgłosił się jednak w dniu wypadku na Pogotowiu ratunkowym w Szpitalu im. (...) we W., gdzie rozpoznano u niego uraz kręgosłupa szyjnego i stłuczenie klatki piersiowej. Powoda zaopatrzono w kołnierz S. z zaleceniem noszenia go przez dwa tygodnie. Strona pozwana zakwestionowała, iż powód nie wykazał, iż wymagał opieki innej osoby w związku z wypadkiem, nie wykazał też, że leki przepisywane mu na bezsenność, stany lekowe i ostrą przewlekłą psychozę schizofrenię mają związek z urazami doznanymi podczas zdarzenia z dnia 29.11.2005r.

Sąd ustalił, iż :

W dniu 29.11.2005r. T. S. uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Samochód R. E. wymusił pierwszeństwo i najechał na samochód B., który prowadził powód. T. S. na miejscu wypadku nie zgłaszał potrzeby pomocy medycznej. Sprawca zdarzenia, który został jedynie ukarany mandatem karnym, ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, posiadał u strony pozwanej, która to wypłaciła powodowi, na jego wezwanie z dnia 30.01.2008r., w związku z przedmiotowym zdarzeniem, zadośćuczynienie w kwocie 10.000 zł. i odszkodowanie w kwocie 30 zł

Niesporne

Po wypadku tego samego dnia powód zgłosił się na pogotowie. Następnego dnia zaś udał się także na dyżur w Szpitalu im (...). Tam skonsultował go także neurolog. Nie miał stwierdzonego wstrząśnienia mózgu. Powód nie korzystał z pomocy psychiatry ani psychologa w związku z wypadkiem. Nadal bierze lek o nazwie P. bo bez tego leku nie może spać. Ma zawroty głowy. Bierze także leki: M., T. w związku z wypadkiem.

d/ zeznania powoda k. 389

W wyniku wypadku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z zespołem korzeniowym, stłuczenia i skręcenia kciuka prawego oraz urazu głowy.

d/ karta informacyjna Pogotowia (...) k. 97

opinia neurologiczna k. 336

Powód od roku 2005 do 31.10.2014r. miał orzeczonego lekki stopień niepełnosprawności.

d/ orzeczenie k. 294

T. S. przed wypadkiem pasjonował się spadochroniarstwem, gimnastyką, uczęszczał na siłownię. Trenował wyciskanie sztangi. W wieku 13 lat przeszedł operację biodra lewego z powodu złuszczenia panewki stawu. Uskarża się na drętwienie kończyn górnych, ma zawroty głowy przy wstawaniu, obracaniu głowy.

W roku 2008 rozwiódł się. Ma 16 letniego syna.

d/ zeznania powoda k. 389

wyrok rozwodowy k. 12

Powód nie pracuje. Pomagają mu finansowo rodzice. Z wykształcenia jest technikiem chłodnictwa. W zawodzie nie pracował. Około roku pracował jako ochroniarz właściciela lokalu (...). Później prowadził działalność gospodarczą do 2004r. Statystował też w filmie. W chwili wypadku był bezrobotny, poszukiwał pracy. Powód skarży się na bóle kręgosłupa i kończyn. Ma problem ze znalezieniem pracy bo może dźwigać tylko do 5 kilogramów. Ma swoje mieszkanie ale bardzo często przebywa u rodziców. Do lekarzy wozi go ojciec. Powód leczy się u ortopedy, chirurga i neurologa.

d/ zeznania świadka J. S. (1) k. 186

zeznania powoda k 389

Pismem z dnia 26.05.2011r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 250.000 zł. zadośćuczynienia oraz 15.460,55 zł. odszkodowania.

d/ akta szkody

Powód ma budowę atletyczną. Ma też rozstępy na obu barkach. Lekarz stwierdził u niego otyłość II stopnia. Stwierdził też wypukliny (dyskopatie) jader miażdżystych (...) oraz naczyniak trzonu (...), które są bez związku z wypadkiem. Zmiany dyskopatyczne są zmianami samoistnymi powstającymi w fizjologicznym procesie starzenia się organizmu. Takie zmiany występują już u 30-latków. Powód uprawiał sporty potencjalnie urazowe (spadochroniarstwo, siłownia, wyciskanie sztangi), które mogły przyczynić się do wystąpienia takich zmian. Wielopoziomowa dyskopatia szyjna może także być powodem zespołów bólowych korzeniowych. Przebyty uraz wyzwolił lub też nasilił zespół bólowy kręgosłupa, który był już pierwotnie „osłabiony” przez istnienie dyskopatii. W wyniku przedmiotowego zdarzenia powód doznał urazów skutkujących rozstrojem zdrowia powyżej dni 7 innych niż w rozumieniu art. 156 kk. Do leków zapisywanych powodowi w związku z wypadkiem z neurologicznego punktu widzenia zaliczyć można niesterydowe leki przeciwzapalne (...): N., D.50, (...), O., D.ret., K., C.50 oraz tzw. miorelaksanty: T.. Do leków tych zaliczyć można także P.i G.stosowane przy podawaniu (...).

W związku z przebytym urazem powód wymagał opieki innej osoby przez okres 3-4 tygodni tj. przez okres noszenia kołnierza S., w wymiarze 3 godzin dziennie, w takich czynnościach jak przyniesienie cięższych zakupów, sprzątanie i gotowanie.

d/ opinia neurologiczna lek. med. E. T. k. 327-337

W związku z wypadkiem i przebytym urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego z przewlekłym zespołem bólowym, powód doznał uszczerbku na zdrowiu 5%.

d/ opinia neurologiczna lek. med. E. T. k. 327-337

opinia ortopedyczna lek. med. S. G. k. 366-368

Leki nasenne uspokajające i antydepresyjne podawano powodowi w celu ułatwienia zasypiania, poprawy jakości snu, oraz uzyskania doraźnego efektu uspokajającego w przebiegu objawów o charakterze przejściowym i o znikomym nasileniu. Powód nie spełnia kryteriów zespołu adaptacyjnego. Odczuwa jedynie łagodne i krótkotrwałe stany niepokoju sytuacyjnego oraz przemijające epizody nieznacznego obniżenia nastroju, zaniżoną samoocenę, które nie wymagają leczenia, a rokowania co do ich całkowitego ustąpienia są pomyślne. Ich związek z przebytych wypadkiem jest co najwyżej pośredni. Dotyczy to np. bezsenności spowodowanej pourazowym bólem kręgosłupa czy też zaniżonej samooceny spowodowanej dysfunkcją ruchową. Powód nie wymaga leczenia psychiatrycznego czy terapii psychologicznej.

Żadne z dolegliwości w zakresie stanu psychicznego, zgłaszanych przez powoda, nie pozostają w bezpośrednim, adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 29.11.2005r. Biegły psychiatra nie stwierdził u powoda ani zespołu adaptacyjnego ani też cerebrastenii. Opisywane przez powoda dolegliwości, jak pogorszenie pamięci, spadek aktywności, pogorszenie jakości snu nie powodują istotnych ograniczeń w życiu codziennym. Nie można wykazać bezpośredniego związku pomiędzy przyjmowaniem przez powoda leków psychotropowych, a zaistniałym wypadkiem. Leki te ordynowane były (systematycznie), dopiero kilka lat po zdarzeniu, jedynie w związku z dolegliwościami bólowymi kręgosłupa, które utrudniały sen.

d/ opinia psychiatryczna lek. med. J. K. k. 399-405

Powód miał szereg perturbacji życiowych takich jak rozwód, brak pracy. Może to prowadzić do takich stanów psychicznych jak u powoda. Niektóre dolegliwości u powoda nie były wcześniej ujawnione. Pierwsze skargi na bezsenność pojawiły się dopiero w 2008r. Takie leki jakie brał powód, w małych dawkach stosuje się w sprawach nerwicowych. Lek o nazwie A. powód przyjmował przez około 8 lat, co nie jest zalecane przez lekarzy. Można przypuszczać, iż u powoda pewne cechy uzależnienia od tego leku już są. Leki, które powód przyjmował nie miały wpływu na stan psychiczny powoda.

d/ ustna opinia uzupełniająca psychiatry lek. mediana K. k.

W związku z wypadkiem powód wydatkował na leki: D. U., G., A., P., D. R., D., S., D., K. F., M., S., Z., N., P., O., a także na porady lekarskie kwotę 811,51 zł.

d/ faktury k. 34, 36, 40, 42, 43, 45, 47, 49, 51, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 245,

rachunek k. 53,

skierowanie k. 87

Sąd zważył, iż:

Powództwo jedynie w niewielkiej części zasługiwało na uwzględnienie.

W związku z wypadkiem komunikacyjnym jakiemu uległ w dniu 29.11.2005r., powód domagał się zasądzenia, na jego rzecz, od strony pozwanej kwoty 250.000 zł. tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 kc oraz odszkodowania w kwocie 15.811,51 zł. na podstawie art. 444 § 1 kc.

Niesporny był w sprawie fakt odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z 29.11.2005r. Kwestia ta zatem nie wymaga pogłębionych rozważań. Sporny był natomiast zakres obrażeń jakich doznał powód, a także wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia oraz odszkodowania w związku z wypadkiem.

Rolą zatem powoda było wykazanie dostępnymi środkami dowodowymi, rozmiaru cierpień oraz wysokości poniesionej szkody, która według powoda dotyczyła wydatków poniesionych na dojazdy do lekarzy oraz na rehabilitację, a także wydatków na leki przyjmowane w związku z urazami doznanymi w wypadku jak też na konsultacje lekarskie.

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga, zgłoszony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Zarzut ten jest w ocenie sądu nie jest trafny. Strona pozwana odwołała się bowiem do faktu, iż sprawcę zdarzenia ukarano jedynie mandatem karnym, a powód swoje dalsze roszczenia związane z wypadkiem zgłosił dopiero pismem z dnia 26.05.2011r. Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 250.000 zł. zadośćuczynienia oraz 15.460,55 zł. odszkodowania. Tymczasem jak stwierdziła biegła neurolog powód doznał, w wyniku wypadku urazów skutkujących rozstrojem zdrowia powyżej dni 7 innych niż w rozumieniu art. 156 kk. Tym samym zdarzenie wywołujące u powoda uszczerbek na zdrowiu było co najmniej występkiem. W dacie wejścia w życie art. 442¹ kc, tj. 10.08.2007r. roszczenie powoda wedle uchylonego przepisu art. 442kc, nie było jeszcze przedawnione. Zgodnie zaś z art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. (Dz.U Nr 80 poz 738), do roszczeń, o których mowa w art. 1 tej ustawy, powstałych przed dniem jej wejścia w życie, a według przepisów dotychczasowych w tym dniu jeszcze nie przedawnionych, stosuje się przepis art. 442¹ kc. W myśl art. 442¹ § 2 kc jeżeli szkoda wynikła, ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa, bez względu na to kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Na wstępie rozważań dotyczących pierwszego z roszczeń należy wskazać, że zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z art. 445 § 1 k.c. przysługuje w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Stanowi ono formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej. Celem zadośćuczynienia jest złagodzenie cierpień zarówno doznanych jak i tych które wystąpią w przyszłości. Zadośćuczynienie ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą doznaną przez poszkodowanego krzywdę.

W tym kontekście krzywda jest ujmowana jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz psychiczne (np. ujemne odczucia przeżywane w związku cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, zaburzenia funkcji poszczególnych organów, rozstroju zdrowia takich jak zeszpecenie, głuchota, niedowidzenia niemożliwość wykonywania dotychczasowego zawodu lub zajęcia, wyłączenie z normalnego życia.

Reasumując zadośćuczynienie pieniężne o którym mowa w w/w art. 445 § 1 k.c. ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długość leczenia.(por wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lutego 2005r. (...) OSAB 2005/2/40).

Pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w tymże przepisie ma w istocie charakter nieokreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria jakimi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji poszkodowanego. (por wyrok SN z dnia 12 września 2002 IV CKN 1266/00 LEX nr 80722).

Z uwagi na to, że zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, jego wysokość nie może być określona w wysokości symbolicznej, lecz winna przedstawiać pewną ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie przyznana suma pieniężna tytułem zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach i dostosowana do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie, kraju, w którym mieszka poszkodowany. Najbliższym punktem odniesienia powinien być poziom życia osoby, której zadośćuczynienie przysługuje, gdyż jej

stopa życiowa rzutować będzie na rodzaj wydatków konsumpcyjnych mogących zrównoważyć doznane cierpienie (por wyrok SN z dnia 29 maja 2008r.II CSK 78/08 LEX nr 420389).

Zadośćuczynienie winno być także stosowne do doznanej krzywdy oraz uwzględniać wszystkie zachodzące okoliczności. W szczególności winny być wzięte pod uwagę takie okoliczności jak nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwale następstwa zdarzenia.

Odnosząc powyższe do sytuacji powoda stwierdzić należało, iż biegli: neurolog, ortopeda i psychiatra oszacowali trwale następstwa wynikłe u powoda skutkiem doznanych w wypadku urazów na zaledwie 5% uszczerbku. Powód nie był poddawany żadnym inwazyjnym zabiegom(operacjom). Jedyną istotną dolegliwością związaną z wypadkiem było noszenie przez 2 tygodnie kołnierza S.. Wprawdzie powód próbował powiązać wszystkie dolegliwości na jakie cierpi, z wypadkiem drogowym, jakiemu uległ w dniu 29.11.2005r., jednak opinie biegłych sporządzone w sprawie przez lekarzy: neurologa, ortopedę i psychiatrę nie pozostawiły żadnych wątpliwości, iż zmiany dyskopatyczne kręgosłupa powoda są następstwem naturalnego procesu starzenia się organizmu i nie mają nic wspólnego z wypadkiem. Powód uprawiał sporty potencjalnie urazowe jak spadochroniarstwo siłownia, dźwiganie sztangi, co zdaniem biegłej neurolog mogło przyspieszyć ten proces. Biegła oceniła budowę fizyczna powoda jako atletyczną co potwierdza, iż powód dłuższy czas ćwiczył na siłowni. Urazy jakich powód doznał w wypadku jak skręcenie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie i skręcenie kciuka, czy uraz głowy, który biegła neurolog określa jako prawdopodobny nie spowodowały u powoda żadnych istotnych skutków trwałych ani też, w ocenie sądu, żadnych istotnych cierpień. Uraz głowy biegła określiła jako prawdopodobny, bo nie został potwierdzony żadnymi badaniami diagnostycznymi, a i nie został stwierdzony kiedy powód w dniu wypadku zgłosił się do Pogotowia (...). Nie wynika też z dokumentacji z Pogotowia aby powód zgłaszał jakikolwiek uraz głowy, czy utratę przytomności. Takie informacje powód zgłaszał dopiero kolejnym badającym go lekarzom. Biegły psychiatra, sporządził w sprawie opinię, która w ocenie sądu, podobnie jak opinia neurologiczna i ortopedyczna, jest rzetelna, fachowa i wnikliwa. Nie potwierdziła ona, u powoda ani pourazowego zespołu adaptacyjnego w związku z wypadkiem ani też cerebrastenii diagnozowanych u powoda wcześniej przez innych lekarzy. Biegły psychiatra zwrócił też uwagę na fakt i część dolegliwości powód zaczął zgłaszać kilka lat po zdarzeniu, jak np. problemy ze snem. Biegły bardzo trafnie ocenił wszystkie zgłaszane przez T. S. dolegliwości, w kontekście innych zdarzeń życiowych jakie przytrafiły się powodowi w okresie od wypadku, a które nie pozostały bez wpływu na jego kondycje psychiczną (rozwód, utrata pracy). Oceniając zatem zgromadzony materiał dowodowy, pod kątem cierpień fizycznych i psychicznych jakich powód doznał skutkiem urazów odniesionych w wypadku z dnia 29.11.2005r., w tym w szczególności opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, iż wypłacona w roku 2008, przez stronę pozwana, dobrowolnie, kwota 10.000 zł. zadośćuczynienia w zupełności rekompensuje rozmiar cierpień powoda zarówno psychicznych jak i fizycznych. Kwotą zaś, której powód domagał się tytułem zadośćuczynienia 250.000 zł. jest co najmniej wygórowana. Fakt, iż skutkiem wypadku, powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu zaledwie w wysokości 5% pewien sposób również pozwala na ocenę cierpień powoda. Tak wysoka kwota żądanego zadośćuczynienia wynika, zdaniem sądu, z mylnego przypisania, przez powoda, związku przyczynowo skutkowego wypadkowi i wszystkim dolegliwościom jakie trapią powoda. Ponieważ, w oparciu o opinie biegłych lekarzy, które były fachowe, rzetelne, okazało się, iż znaczna część dolegliwości powoda ma przyczynę inną niż przedmiotowy wypadek Sąd nie widział podstaw do zasądzenia dalszego zadośćuczynienia ponad już wypłacone powodowi.

Jeśli zaś chodzi o żądane odszkodowanie, w oparciu o art. 444 § 1 kc, to stwierdzić trzeba, iż powód nie udowodnił kosztów opieki nad nim, za którą domagał się kwoty 15.000 zł. Nie wskazał nawet w sposób przybliżony, gdzie i kiedy był wożony przez swojego ojca, bo jak zeznał sam jak też i jego ojciec J. S. (2), opieka sprowadzała się głównie do wożenia T. S. do różnych placówek medycznych na badania i rehabilitację. Powód nie wskazał na jakiej podstawie wyliczył kwotę 15.000 zł. tj. według jakiej stawki za godzinę opieki, którą sąd mógłby zweryfikować pod kątem stawek obowiązujących np. w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej, czy stawek przyjmowanych przez prywatne firmy świadczące usługi opiekuńcze.

Co do odszkodowania w związku z wydatkami na leki i wizyty lekarskie, które to biegli uznali za związane z urazami powoda doznany w przedmiotowym wypadku, sąd zliczył wszystkie faktury i rachunki przedłożone przez powoda i w ten sposób wyliczył faktyczną szkodę poniesioną przez T. S.. Oczywiście każdą z faktur liczył tylko raz mimo, iż

powód, nie wiedzieć czemu, składał je po kilka razy przy różnych pismach procesowych, co mocno wprowadzało w błąd. Zsumowanie to dało kwotę 811,51 zł. i tę kwotę sąd zasądził na rzecz powoda bez odsetek bowiem powód nie domagał się odsetek od tej kwoty.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku. Nie obciążył powoda kosztami procesu na rzecz strony pozwanej, na podstawie art. 100 kpc uznając, iż przemawia za tym szczególny charakter roszczenia jakim jest zadośćuczynienie. To bowiem kwota roszczenia o zadośćuczynienie była dominująca w niniejszym procesie. Zadośćuczynienie podlega w swej wysokości oszacowaniu przez sąd w oparciu o obiektywną ocenę cierpień powoda fizycznych i psychicznych. Brakującą opłata od pozwu i wydatkami na opinie Sąd obciążył Skarb Państwa bowiem, powód jest zwolniony od kosztów.

Co zaś się tyczy żądania nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, to po myśli art. 333 kpc, w ocenie Sądu, nie zachodziły podstawy do nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.